

آثار این غارتگری تنها به تغییر ظاهر ساحل محدود نمی‌شود؛ بلکه پیامدهایی گسترده‌تر بر محیط زیست ایران دارد. از بین رفتن این ماسه‌ها به فرسایش سریع‌تر خاک، اختلال در زیستگاه جانداران میکروسکوپی ساحلی، و برهم خوردن تعادل اکولوژیکی جزیره منجر می‌شود. هرمز، به عنوان یکی از نقاط منحصربه‌فرد خلیج فارس، با این اقدام نه تنها بخشی از زیبایی خود را از دست داد، بلکه کارکرد طبیعی‌اش نیز در معرض تهدید قرار گرفت. این خسارت، که جبران آن در مقیاس زمانی انسانی ناممکن است، هشدار جدی به ضرورت افزایش آگاهی عمومی و حفاظت از منابع طبیعی کشور محسوب می‌شود. غارت ماسه‌های نقره‌ای، یادآوری تلخی است از اینکه بی‌توجهی امروز، می‌تواند آینده طبیعت ایران را به مخاطره اندازد.

